

Arrest

nr. 64 156 van 29 juni 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 9 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 31 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DEKUYPER, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 25 februari 2010 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 4 maart 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekster werd gehoord op 7 februari 2011.

1.3. Op 8 april 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 11 april 2011 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Kosovaarse nationaliteit. Uw vader is een Roma-zigeuner en uw moeder is Bosnjak. U bent afkomstig uit Mitrovica. Na uw huwelijk met S.(...) P.(...) (O.V.6.585.658) woonde u steeds in Vucitrn. Sinds het gewapende conflict in Kosovo eind jaren negentig raakten verschillende mensen van uw schoonfamilie vermist. De overgebleven schoonfamilie vluchtte naar Duitsland. Uw echtgenoot bleef samen met zijn ouders in Vucitrn. U had na de oorlog niet veel vrijheid. In de lente van 2004 kwamen Albanezen de woningen van Roma binnen. Men wist van uw schoonvader dat hij vroeger in Duitsland had gewerkt. Er werd geld geëist. Omdat men geen geld vond, vertrokken de Albanezen. Van uw echtgenoot hoorde u dat hij verbaal werd bedreigd door Albanezen die uit dorpen uit de omgeving kwamen. Begin januari 2010 was u in de namiddag tussen twee en drie uur alleen thuis. Uw echtgenoot ging zoals gewoonlijk uw oudere kinderen aan de bushalte halen. Plots kwamen een viertal Albanezen bij u binnen en riepen beledigingen en vroegen waar uw echtgenoot was. U huilde terwijl u werd meegetrokken. Voordat ze u naar buiten sleurden, werd u verkracht. Toen u voor uw woning werd gebracht, kwam uw echtgenoot aanlopen. Hij riep om hulp van de politie. De ouders vluchtten hierop weg. U vertelde uw echtgenoot niet wat u was overkomen omdat u bang was dat hij de ouders zou ombrengen. Jullie dienden geen klacht in bij de autoriteiten. U vertrok na het incident met uw gezin naar uw schoonzus in Urosevac, waar u enkele dagen bleef logeren. Nadien vertrokken jullie naar Mitrovica, waar u tot aan uw vertrek naar België bleef. U keerde niet meer terug naar uw woning in Vucitrn. Uiteindelijk vertrok u samen met uw gezin vanuit Mitrovica naar België, waar u op 25 februari 2010 een asielaanvraag heeft ingediend. Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw Kosovaarse identiteitskaart (d.d. 22 januari 2010), een attest van Kosovaars staatsburgerschap (d.d. 13 januari 2010), een certificaat van woonplaats (d.d. 15 januari 2010), medische attesten uit België en een medisch verslag opgesteld in het kader van een aanvraag tot machtiging van verblijf op basis van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u uw asielaanvraag volledig steunt op de motieven die door uw echtgenoot, Shaban Pllavc, ter zake werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, die luidt als volgt:

"Er dient te worden vastgesteld dat op basis van de door u ingeroepen feiten ten aanzien van u niet kan besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaarde Kosovo te hebben verlaten na een ernstig incident met uw echtgenote begin 2010. Verder kende u in Kosovo geen noemenswaardige problemen (CGVS, p. 11).

Vooreerst dient, wat dit incident betreft, te worden gewezen op ernstige tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en de verklaringen van uw echtgenote, H.(...) P.(...). Zo verklaarde u dat u in de **voormiddag** terug naar huis keerde nadat u uw **kinderen naar de bushalte** had gebracht. Op dat ogenblik zag u enkele mannen uw echtgenote naar buiten trekken. U riep om de politie. Albanese **politieagenten kwamen** kort daarop ter plaatse en **ondervroegen u en uw echtgenote**. Ze beloofden achter de ouders aan te gaan (CGVS, p.5; p. 10-11). Uw echtgenote verklaarde evenwel dat ze in de **namiddag** tussen twee en drie uur door Albanezen mishandeld werd. U ging op dat moment uw oudere **kinderen aan de bushalte afhaken**. Na het incident dienden jullie **geen klacht** in bij de autoriteiten. Uw echtgenote herinnerde zich verder niet of de politie naar aanleiding van dit incident is gekomen. Ze herinnerde zich evenmin of ze ondervraagd werd, maar ze voegde hieraan toe dat **enkel u haar over dit incident vragen stelde** (CGVS echtgenote, p.6-7). Gelet op bovenstaande vaststellingen komt de geloofwaardigheid van het door jullie aangehaalde incident met Albanezen fundamenteel op de helling te staan. Dat er aan dit incident geen geloof gehecht kan worden, blijkt tevens uit de informatie van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is na de missie bevestigd door een continue opvolging van de situatie in Kosovo. Ze is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens en na de missie met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo in het algemeen en in Vucitrn in het bijzonder wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd

geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo. Bovenstaande vaststellingen nopen er dan ook toe te besluiten dat er aan het door u aangehaalde incident geen geloof meer kan worden gehecht.

U voegde hieraan nog toe dat, als u officieel klacht zou indienen, deze klacht niet serieus zou worden genomen omwille van uw etnische origine (CGVS, p. 12-13). Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt echter dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. Eulex en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn *Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo* d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanezen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn *Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo* d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, is in kopie in het administratieve dossier gevoegd.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw identiteitsdocumenten bevestigen uw identiteit, uw nationaliteit, uw woonplaats en uw burgerlijke staat. Deze staan niet ter discussie. De geboorteaktes van uw kinderen tonen hun identiteit en nationaliteit aan. De documenten over vermiste familieleden hebben op u persoonlijk geen betrekking. Bovendien is de situatie in Kosovo, zoals hierboven reeds bleek, sinds het einde van de oorlog grondig gewijzigd. De door u neergelegde medische attesten en het medisch verslag van de in België geraadpleegde artsen bevestigen uw verklaringen dat er bij u gezondheidsproblemen werden vastgesteld na uw aankomst in België (CGVS, p. 5). Medische problemen houden echter geen verband met de criteria vermeld in artikel 1,A(2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980. "

Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw identiteitsdocumenten bevestigen uw identiteit, uw nationaliteit en uw woonplaats. Deze staan niet ter discussie. De door u neergelegde medische attesten van de in België geraadpleegde artsen doen evenmin afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Deze documenten geven immers geen uitsluitsel over de oorzaak van uw medische problemen. In dit verband dient te worden opgemerkt dat, gezien aan uw asielmotieven geen geloof kan worden gehecht, uit geen enkel objectief gegeven in uw administratieve dossier blijkt dat de door u ingeroepen medische problemen verband houden met de criteria vermeld in artikel 1,A(2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier en het verzoekschrift blijkt dat verzoekster haar aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van haar echtgenoot S.P.. Zij roept geen eigen motieven in.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 64 155 van 29 juni 2011 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van S.P. verworpen.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

"2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van het artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (vluchtelingenverdrag) en de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), voert verzoeker aan dat hij in zijn land van herkomst bedreigd werd door Albanezen omwille van zijn Ashkali- en Roma-origine, zijn echtgenote door Albanezen bedreigd en verkracht werd, hij de bescherming van de autoriteiten van zijn land van herkomst niet kan inroepen, hij vreesde voor zijn leven en daarom besloot zijn land van herkomst te ontvluchten. Hij vreest bij een terugkeer naar zijn land, een reëel risico te lopen op ernstige schade waarvoor hij zich niet onder de bescherming van zijn land wil plaatsen omwille van dat risico, en besluit dat zijn eigen omstandigheden deze vrees rechtvaardigen en dat zijn vrees gegrond is.

Aan het verzoekschrift worden geen bijkomende stukken toegevoegd.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) er, gelet op de tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen en die van zijn echtgenote en de discrepanties tussen zijn verklaringen en de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, geen geloof kan worden gehecht aan het door hem aangehaalde incident, (ii) hij niet aantoont dat hij omwille van zijn etnische origine geen bescherming zou kunnen genieten van de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, (iii) de door hem neergelegde documenten bovenstaande vaststellingen niet kunnen wijzigen, en (iv) en medische problemen op zich geen verband houden met de criteria vermeld in de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.3. In casu stelt de Raad vast dat verzoeker de feiten die hij aanhaalt niet bewijst en in het verzoekschrift niet de minste poging onderneemt om de pertinentie motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Verzoeker beperkt zich immers tot een summier herhaling dat hij door Albanezen wordt bedreigd omwille van zijn Ashkali- en Roma-origine en zijn echtgenote door Albanezen werd bedreigd en verkracht. Hij gaat voorbij aan de vaststellingen van de bestreden beslissing dat geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden vervolgingsfeiten omwille van de tegenstrijdige verklaringen tussen hem en zijn echtgenote en hij niet aantoont dat hij omwille van zijn etnische origine geen bescherming zou kunnen genieten van de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker evenmin de aan het administratief dossier toegevoegde informatie met betrekking tot de veiligheidssituatie van de Roma, Ashkali en Egyptenaren betwist. Derhalve worden de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus als integraal hernomen en bevestigd.

2.4. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoeker worden aangehaald en geen van de motieven wordt weerlegd, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf en zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de

réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten en in het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204).

2.5. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de dommissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet."

2.3. Zoals ook terecht wordt gesteld in de bestreden beslissing betreffen de door verzoekster voorgelegde documenten slechts gegevens betreffende haar identiteit, nationaliteit en woonplaats die niet in twijfel worden getrokken, doch kunnen zij bovenstaande vaststellingen niet wijzigen, en houden de door haar ingeroepen medische problemen geen verband met de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.4. Dienvolgens kan ook in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juni tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS